

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, 27-10-2008 r.

PR IV Dsn 196/06

341-0400-338(5)/08

RECEPCJA
Biuro Prac Senackich
28.10.08
7877 podpis

Pan Senator

Maciej Grubski

Biuro Senatorskie

ul. Piotrkowska 86

90 - 103 Łódź

Szanowny Panie Senatorze,

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora, złożone w dniu 25 września 2008 roku podczas 18 posiedzenia Senatu RP, dotyczące postępowania PR IV - VI Ds. 8/07 Wydziału VI Zamiejscowego w Łodzi Biura do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej prowadzonego przeciwko Iwonie Stelmach, Włodzimierzowi Stelmachowi i innym uprzejmie przedstawiam co następuje:

Podnieść przede wszystkim należy, że śledztwo PR IV - VI Ds 8/07 istotnie nadal ma charakter rozwojowy, ponieważ jego zakresem podmiotowym nie objęto dotychczas wszystkich osób, którym prokurator planuje przedstawienie zarzutów. Z uwagi na bardzo obszerny materiał dowodowy zachodzi konieczność sukcesywnego kończenia tych jego wątków, które zostały już wyjaśnione. Dlatego prokurator zdecydował o podjęciu wszystkich niezbędnych czynności zmierzających do postawienia w najbliższym czasie w stan oskarżenia aktualnie występujących w śledztwie podejrzanych, w tym Iwony i Włodzimierza Stelmachów. W przeciwnym wypadku na trudny do przewidzenia czas oddałaby się moment, w którym Iwona i Włodzimierz Stelmachowie oraz kilkunastu innych

podejrzanych mogłoby stanąć przed sądem, aby odnieść się w kontradyktoryjnym i jawnym procesie do przedstawionych im zarzutów. Ich sytuacja procesowa byłaby wysoce niekorzystna. Aktualnie wykonywane są czynności porządkujące materiał dowodowy, w tym biegli sporządzają stenogram z rozmów znajdujących się na płytach, przekazanych przez Pana Senatora Ministrowi Sprawiedliwości. Konieczne jest także podkreślenie, że czynności dowodowe dotyczą zarówno osób, które nie pozostają już pod zarzutem udziału w grupie przestępczej jak i podejrzanych mających nadal zarzuty wyczerpujące dyspozycję art. 258 § 1 kk.

Postępowanie przeciwko Iwonie i Włodzimierzowi Stelmachom powinno być zakończone najpóźniej do końca grudnia 2008 roku.

Przedstawienie zarzutu z art. 258 § 1 kk Iwonie i Włodzimierzowi Stelmachom nie miało na celu wprowadzenia sądu w błąd. W toku śledztw często dochodzi do zmiany lub uzupełnienia postanowień o przedstawieniu zarzutów. Weryfikacja procesowa zgromadzonych dowodów pozwoliła na uznanie, że zarzut udziału Iwony Stelmach i Włodzimierza Stelmacha oraz kilkunastu innych podejrzanych w działalności zorganizowanej grupy przestępczej nie znalazł ostatecznego merytorycznego potwierdzenia i dlatego postępowanie w tej części umorzono. Nadmieniam, że ustawodawca nie zdefiniował określeń stanowiących znamiona występkę opisanego w art. 258 § 1 kk. Z tego powodu ocena przestępczych zachowań realizowanych w warunkach współdziałania kilku osób nie zawsze jest łatwa i jednoznaczna.

Zapewniam, że sąd podejmując decyzje w postępowaniu przygotowawczym zawsze dysponuje aktami sprawy i bada czy zebrane dowody wskazują na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany czy podejrzani popełnili przestępstwo. Przedstawienie zarzutów jednak na wstępnym etapie postępowania nie oznacza ich ostatecznej wersji. Ocena zebranego materiału dowodowego będzie należała do sądu, w tym również wyjaśnień podejrzanych, którzy zdecydowali się na współpracę z organami ścigania.

Do kwestii tymczasowego aresztowania Włodzimierza Stelmacha, wysokości poręczeń majątkowych przyjętych od Iwony i Włodzimierza Stelmachów, przeszukania z dnia 5 października 2007 roku oraz sposobu doręczenia wezwania z dnia 19 czerwca 2008 roku Włodzimierzowi Stelmachowi odniosłem się szczegółowo w piśmie z dnia 14 sierpnia 2008 roku, stanowiącym odpowiedź na oświadczenie Pana Senatora z dnia 11 lipca 2008 roku. Ponownie należy zauważyć, że decyzja o zastosowaniu tymczasowego aresztowania oraz o kolejnym przedłużeniu czasu jego trwania leży wyłącznie w kompetencji sądu. Wniosek prokuratora o zastosowanie tymczasowego aresztowania lub o jego przedłużenie podlega kontroli sądu I i II instancji, który za każdym razem bada czy nie ustały przesłanki stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego. Skoro sądy różnych szczebli do wniosków prokuratora przychyliły się to tym samym uznawały, że istnieją podstawy do stosowania aresztu wobec Włodzimierza Stelmacha.

Nie znajduje uzasadnienia zarzut skierowany pod adresem prokuratora Adama Gierka, iż przykładem jego stroniczych działań wobec podejrzanych Iwony i Włodzimierza Stelmachów jest wysokość wyznaczonych kwot poręczeń majątkowych. Niezbędne jest ponowne podkreślenie, że wysokość poręczenia majątkowego w przypadku Iwony Stelmach należała wyłącznie do kompetencji sądu i nie miał na nią wpływ prokurator. Wysokość przyjętego poręczenia majątkowego od Włodzimierza Stelmacha została wcześniej zaproponowana przez obrońców, a zatem jeszcze przed podjęciem decyzji o uchyleniu tymczasowego aresztowania prokuratura uzyskała informację o gotowości, a co za tym idzie i możliwości dokonania wpłaty określonej kwoty pieniędzy.

Godzi się zauważyć, że także w stosunku do innych podejrzanych zostały przyjęte wysokie kwoty poręczeń majątkowych, sięgające przynajmniej w jednym przypadku kwoty 200 000 zł.

W grudniu 2007 roku w obecności kolejnego obrońcy Włodzimierz Stelmach odwołał rzeczywiście swoje uprzednio złożone wyjaśnienia. Czynność ta nie tylko była protokołowana ale również nagrywany był dźwięk. W trakcie tego

powództwem o likwidację spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Przepisy nie przewidują zawieszenia działalności takiej spółki.

O wynikach wyjaśnienia sprawy objętej sygnaturą PR III Ko 2009/08 powiadomię Pana Senatora odrębnym pismem.

Z uwagami racjonalnymi

ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Jerzy Szymański

Jerzy Szymański